

ROZEBRAĆ SIĘ (4) *vb pf*

Zawsze sie.

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w rozebrać); a *jasne*.

inf rozebrać sie (1). ◊ *con 3 pl subst* by sie rozebrały (1). ◊ *part praet act* rozebrawszy sie (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Zdjąc z siebie odzież* (3) : *RejWiz* 104; rozebrawszy sie sam dobrowolnie pokłęknał na plącu/ czyniże kácie co małz czynić. *RejZwierc* 92v.

[*rozebrać się z czego*: każdy musiał się rozebrać ze wszystkiego, co miał na sobie, i zostawić *RadzPodróż* 168.]

Zwrot: »rozebrać się do koszule« (1): Niechcę ia być pánie/ iáko on/ ktory rozebrawszy sie do kofzule/ gorzey fkoczył/ niż poki fkakał w kábacie *GórnDworz* C8v.

2. *W funkcji strony biernej*: *Zostać rozpatrzonym, przeanalizowanym* (1) :

Zwrot: »porządnie się rozebrać« (1): do niezgod [*Starego i Nowego Testamentu*] trzebáby znowu cżáfu wielkiego/ niż by sie porządnie rozebrały y pogodziły *CzechRozm* 149v.

Formacje współrdzenne cf BRAC SIĘ.

KW, (LWil)